

Σύντομο σχόλιο του **Μιχάλη Ρίζου** πάνω σε μια συγκλονιστική εκτέλεση από τον **Μίκη Θεοδωράκη** του μελοποιημένου από τον ίδιο ποιήματος του **Τάσου Λειβαδίτη** “**Μου μιλάτε για ‘κείνον’**”.

Ο ίδιος ο Μίκης το αφιέρωσε στις 16.000 αγόρια και κορίτσια που εκτελέστηκαν στη διάρκεια του δεύτερου αντάρτικου και στα πρώτα μετεμφυλιακά χρόνια χωρίς να έχει γίνει ένα μνημόσυνο για αυτά:

.....

Συγκλονιστικός ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ. Πρώτη εκτέλεση Β. Παπακωνστατίνου από “**Τα τραγούδια της εξορίας**” κάπου στο 1976-77

Ποίημα **Τάσου Λειβαδίτη**

Μου μιλάτε για ‘κείνον

“Πώς να με νιώσετε όλοι εσείς
τι ξέρετε για κείνον
κι έτσι θαρρείτε εύκολα
μπορώ να τον ξεχάσω.
Μου μιλάτε για κείνον
σαν να ήτανε κάποιος
όπως όλοι εμείς
κάποιος μέσα στο πλήθος.

Έφευγε κι ήξερε για πού
κι όμως χαμογελούσε
τι τον περίμενε ήξερε
κι όμως χαμογελούσε.
Μου μιλάτε για κείνον
σαν να πήγαινε κάπου

όπως όλοι εμείς
κάπου σαν κάθε μέρα.

Πώς να με νιώσετε όλοι εσείς
τι ήταν αυτός για μένα
ήξερε για πού πήγαινε
κι όμως χαμογελούσε
μου μιλάτε για κείνον
σαν να ήτανε κάποιος
όπως όλοι εμείς
κάποιος μέσα στο πλήθος.”

Τεράστιος μουσικός, πασίγνωστος σε όλα τα μέρη της γης, σε όλους τους αγωνιστές, εμπιστεύτηκε την ποίηση και την τέχνη στο λαό, δεν τον υποτίμησε, δεν τον είδε αφ’ υψηλού, δεν τον ειρωνεύτηκε, δεν τον θεώρησε ψεκασμένο και απαίδευτο (γι αυτό βοήθησε στην πολιτιστική ανύψωση και το ξεψέκασμα στην εποχή του). Πολιτικά όμως πολύ αντιφατικός, μια άμπωτη και παλίρροια, όπως και η ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος του 20ου αιώνα. Του 21ου;

